

The Ropeclimbing Lyon 2007

Když se nám na jaře loňského roku podařilo objevit internetové stránky **theropeclimbing.com**, mnozí z nás si v ten okamžik připadali asi jako kdyby přiletěli na Zem mimozemšťané – najednou jsme my čeští následovníci Bedřicha Šupčíka nebyli ve světě šplhu sami. Téměř každého v tento okamžik také jistě napadlo, že bychom se příštího závodu v lyonském nákupním centru Part Dieu mohli třeba také zúčastnit a poměřit s francouzskými závodníky své síly na netradičních délkách **lana 10, 15 a 20 m**.

Třetí ročník lyonského klání na laně je již minulostí a my můžeme být velice rádi, že jsme se mohli stát součástí tohoto velkolepého závodu. Mnohým z nás se také naskytla ojedinělá možnost okusit krásnou atmosféru mezinárodního zápolení, kde všichni byli součástí jednotného českého týmu a kde se pravděpodobně započala další éra šplhu na laně.

Lyonský závod ve šplhu se letos konal již třetím rokem v prostorách nákupního centra **Part Dieu**, které pravděpodobně architekt navrhl s úmyslem zde pořádat závody ve šplhu. Lano o délce 20ti metrů bylo zavěšeno uprostřed skleněné kopule, pod kterou se nalézá otevřené atrium s vodní fontánou, které je obklopené 3 patry nákupních prostor s terasami pro odpočinek unavených nakupujících. Prostory tedy jako stvořené pro závody ve šplhu.

Závod je každoročně pořádán organizací francouzských hasičů v čele s **Fredericem Boulantem**. Jelikož je ve Francii šplh jako součást hasičského sportu, hojná účast byla předem zaručená. Společně s týmy České republiky a Burkiny Faso z Afriky vytvořili francouzští závodníci startovní listinu přesahující **neuvěřitelných 200 jmen**.

Zlatá česká lana a pravidla

S ohledem na fotografie z minulých ročníků a zveřejněná pravidla mezi závodníky probírala horlivá diskuse ohledně podmínek pro šplh. S ohledem na šplhanou délku byli všichni závodníci jistě pomoci horolezeckého lana uvázaného na sedák, podobně jako při závodech na 14 m laně v ČR. Bylo také zřejmé, že lano se na startu nepřisedává a rotace závodníka na laně je omezována organizátorem, který se snaží lano točit na opačnou stranu. Největší otázkou však byla kvalita lana, které bylo podle fotografií svou konstrukcí od těch českých poněkud odlišné. Organizátoři závodu nám navíc předem zdůrazňovali zákaz používání jakýchkoliv prostředků na ruce, které musejí být při šplhu suché a čisté – tedy zákaz používání magnézia, což je v českých podmínkách něco naprosto nepředstavitelného. Nikdo také netušil, jaké bude mít lano elastické vlastnosti, tedy jaký bude prokmit a jak se bude lano houpat.

Všechny otázky ohledně podmínek šplhu a kvality lana si každý závodník zodpověděl při svém prvním pokusu. A nutno dodat, že první pocity všech byly celkem negativní – lano bylo bez použití magnézia kluzké (ale asi i s magnéziem), při

každém záběru se ztlačilo a šplh navíc značně znesnadňovala skutečnost, že organizátor při snaze zamezit točení závodníka lano sice otáčel, ale také tahal dolů, což šplh velice komplikovalo (mnozí si pak připadali jako když šplhají po tyči). Točení závodníka bylo pochopitelně v některých případech takové, že se jistící lano pletlo pod ruce i nohy, což značně komplikovalo, ne-li znemožňovalo šplh.

Na druhou stranu si většina závodníků postupně na podmínky zvykla a s každým pokusem byl šplh tak nějak normálnější. Nutné také poznamenat že organizátoři závodu postupně poněkud vylepšili podmínky – dostatečná vzdálenost jistícího lana od závodníka byla po první kategorii na 10 m zajištěna pevnou hadicí na jistícím laně za závodníkem a

tahání lana dolů již bylo také poněkud mírnější. Systém měření času byl podobný jako v ČR, s tím rozdílem, že si závodník sám zahájil pokus puštěním startovního tlačítka – tedy tzv. letný start. Dohmatové čidlo bylo podobné tomu v ČR.

Jelikož se francouzský Lyon nachází poněkud daleko, jelo se na závod osobními auty dva dny předem. Ubytování v místě závodu bylo zajištěno organizátory v hotelu Ibis, který se nacházel pár minut od místa závodu. Českou výpravu čítající celkem 17 členů tvořili 3 závodníci ze Sokola Příbram a Šternberk, 8 závodníků Palestry Praha, po jednom zástupci měly kluby ze Sedlčan, Plzně a Mladé Boleslavy.

10 m – časy z české „osmičky“ rozhodně nejde přepočítávat

První den závodu byl na programu šplh na 10 metrovém laně. Vzhledem k tomu, že se v našich podmínkách šplhá na celkem podobné délce lana a pouze jeden z francouzských závodníků se dokázal v minulosti dostat pod hranici 10 vteřin, byly naše ambice na dobré výsledky na této délce lana opravdu veliké.

Že jsme to s těmi ambicemi trochu přehnali a že nelze přepočítávat výkony z našeho „připraveného“ 8 metrového lana se ukázalo hned v prvním pokuse našeho

závodníka, kterým nebyl nikdo jiný než Mistr Republiky **Aleš Novák** (organizátoři mu přidělili startovní číslo 4). Kluzké a houpavé lano v kombinaci s jeho napínáním při snaze eliminovat točení závodníka mělo za následek, že Aleš dohmátl v naprosto nečekaném čase kolem 11 vteřiny. V tu chvíli bylo všem jasné, že nějaké časy kolem 8 vteřin, které každý očekával, jsou za panujících podmínek celkem nereálné. Také v druhém soutěžním pokuse se Alešovi příliš nevedlo a svůj čas vylepšil jen o pár setinek. Jeho konečný výkon

s hodnotou 10,96 tentokrátě stačil pouze na 4 místo.

Další naší nadějí na přední umístění byla česká šplhačská dvojka **Štěpán Muchka** z Mladé Boleslavi. Oproti Alešovi měl Štěpán trochu výhodu v tom, že jeho technika nebyla tolik omezována napínáním lana. Štěpán ale své pokusy příliš technicky nezvládl a jeho časy byly negativně ovlivněné řadou prohmatů. Jeho konečný výkon 10,41 tak mohl být mnohem lepší a určitě mohl prolomit desetisekundovou hranici. Díky technickým chybám se musel spokojit s druhým místem.

Pravděpodobně nejlépe se s podmínkami pro šplh z české výpravy vyrovnal **Vašek Kotlan** z Příbrami, který nakonec tak trochu nečekaně bojoval o stupně vítězů. Svým stylem s dlouhými sáhy téměř nedělal žádné technické chyby a v obou svých pokusech dohmátl v časech těsně nad jedenáct vteřin. Ten lepší z druhého kola měl hodnotu 11,37 a stačil mu na skvělé 6 místo.

Naopak velké technické problémy měl s lanem mladší z bratrské dvojice **Jirka Kotlan**. Svůj první pokus téměř nedokončil (čas 23 s.) kvůli problémům s jisticím lanem, které se mu zhruba posledních 5 metrů pletlo pod ruce a téměř znemožňovalo šplh. Ve druhém kole se již Jirka sice na laně tolik netočil, ale díky několika prohmatům a jelikož musel tak trochu i šplhat na jistotu, jeho čas cca 13,6 s neodpovídal jeho momentální formě.

Poslední příbramský závodník **Tomáš Ježek** byl vzhledem ke své letošní formě s výsledkem na 10 metrech celkem spokojený. Svůj boj s deseti metry „kusu špagátu“ (jak lano nazval) považoval za úspěšný zejména s toho důvodu, že se v druhém kole dokázal zlepšit o celé 2 vteřiny na výsledný čas kolem 24 s. Největší problémy měl pochopitelně s posledními metry lana. Stejně jako ostatním mu vůbec nesešlo klouzavé lano a nemožnost maglajzovat. Oproti ostatním závodníkům se snažil ruce před šplhem vysušit pomocí své speciální techniky „suchých rukou“, která spočívala v tom, že si před pokusem došel několikrát opláchnout ruce ve studené vodě, čímž je ochladil a ony pak neměli důvod se potit, takže bylo po problému.

Ve skvělé formě se prezentovala nová šplhačská hvězda Sokola Šternberk **Martin Kubánek**. Oba své pokusy Martin celkem technicky zvládl a výsledným časem s hodnotou 12,37 vteřin obsadil skvělé 7 místo, čímž potvrdil svojí stále vzrůstající výkonnost. Stejně jako na posledním závodě ve Frýdku-Místku výborně zašplhal také v Lyonu coach šternberských borců **Bojek Šnýdr**, autor krásných reprezentačních triček, které chtěl snad každý francouzský závodník. Lepšího času

dosáhl Bojek ve svém prvním pokuse, kdy vyšplhal zhruba za 16,27.

Ze zástupců pražské Palestry se pod lano posadili jako první **Ivan Skaloš** a **Tomáš Filip**. U Tomáše kvůli vleklému zranění

prstů a vynucené tréninkové pauze, nikdo neočekával nějaký oslňující výkon. Jeho ukončení šplhu zhruba v 9 metrech tak ani nebylo nějakým zklamáním. Naopak u Ivana, který mohl plně trénovat, byli jeho kluboví kolegové poněkud šokováni skutečností, že k cílové metě v deseti metrech nevyšplhal.

Dokonce začali pochybovat o

tom jestli vůbec vyšplhají také oni. Ivan svoje selhání v prvním pokuse vysvětloval zejména kluzkým lanem, které již v posledních metrech nedokázal pořádně sevřít. V druhém pokuse již věděl jak pořádně vysušit ruce a na dohmat si v deseti metre šáhnul v čase kolem 18 vteřin.

Další zástupci pražské Palestry 10 metrů lana zvládli celkem bez větších technických problémů, ovšem časy nijak oslňivé rozhodně nebyly. Kolem patnácti vteřin vyšplhali **Omer Saad** a **Jirka Tlamsa**. Sád'a se spokojil s výkonem z prvního kola s hodnotou kolem 14,50 a druhý pokus vynechal. Jirka v druhém kole vylepšil o pár desetín svůj první čas na 15,92. O něco lépe zdolal lano **Marek Pustaj**, který si připsal čas 13,3 s. U tohoto borečka se ale jistě očekával trochu lepší čas a jeho výmluvu na únavnou cestu a nedostatečný spánek před závodem (cca 10 hodin) nikdo moc nebral. Nejlepšího umístění z palestráků dosáhl **Ondra Košťák**. Ondra měl sice značné problémy s lanem, které mu jako všem moc nesesedlo, ale nakonec kupodivu moc ani netuhnul a dobře zúročil své sprintérské nadání časem 12,5 s.

Vedoucí výpravy **Pavol Niezgodzky** byl v posledních měsících kvůli zranění ramene v tréninku dosti limitován a svojí účast v Lyonském tažení tak nebral příliš závodně. Do svého jediného pokusu dal ale všechny šplhačské síly, které tentokrát stačily na nějakých 6 – 7 metrů. Zhruba stejné výšky dosáhla také jediná česká zástupkyně něžného pohlaví **Katka Pilařová**. Stejně jako u některých dalších závodníků se na Katčině šplhačské formě poněkud negativně projevily letní prázdniny spojené s tréninkovou pauzou. Také proto se Katka až do poslední chvíle rozhodovala jestli do Lyonu vůbec jet. I přes nezdolání

vytoužené mety v 10 metrech, což by byl opravdu supervýkon, Katka velice přispěla svou účastí v české výpravě k zdárnému průběhu celé akce.

Příliš velký úspěch nemohl v Lyonu čekat ani jeden z velkých sportovních nadšenců **Luděk Dlouhý** ze Sedlčan. Jelikož Luděk tréninku šplhu v poslední době z mnoha důvodů příliš času nevěnoval, jeho vertikální pohyb k dohmatovému čidlu se v prvním kole zastavil někde kolem 8 metru. U Luděka je ale

nutné ocenit, že i s vědomím jistého neúspěchu šel i k druhému pokusu, ve kterém předvedl zhruba stejný výkon jako v kole prvním.

Když si organizátoři závodu poprvé pročítali hromadnou přihlášku české výpravy, zastavili se u jména **Luboš Kopecký**, kde se jim něco poněkud nezdálo. Rok narození 1934 jim připadal podezřelý a měli za to, že jde o chybu. O chybu pochopitelně nešlo. První bouřlivý aplaus si tak Luboš mohl vychutnat již při svém nástupu pod lano, kdy byl divákům oznámen jeho rok narození. Mnohem bouřlivější povzbuzování všech přihlížejících však začalo po jeho startu a s každým zdolaným metrem lana značně

sílilo. Luboš nakonec naprosto neuvěřitelně zdolal celých deset metrů v čase kolem 22 vteřin a stal se ihned hvězdou závodu.

Při pohledu na výsledkovou listinu z minulého ročníku si jistě mnozí mysleli, že téměř všechny přední příčky budou obsazeny českými závodníky. Po prvním dnu závodu jsme však zjistili, že pravda je někde úplně jinde. Někteří „frantíci“ byli totiž sakra rychlí a nebylo jich zrovna málo.

První místo na nejkratší délce lana získal sympatický francouzský závodník a stávající šampion **Xavier Lepeule** z Lyonu Rochat, který jako jediný dokázal svým pěkným šplhačským stylem prolomit desetisekundovou hranici. Svým letošním časem 9,83 z druhého kola tak obhájil své ložské i předložské vítězství na 10 metrovém laně a velice tak potěšil početné domácí publiku, které ho v průběhu závodu mocně povzbuzovalo.

Třetí místo obsadil další výborný domácí závodník **Eloy Wilfried**, který deset metrů lana zdolal v čase kolem 10,50 sekund. Nebýt několika výrazných prohmatů, jeho čas by byl jistě o mnoho lepší a pravděpodobně by závod i vyhrál.

Velké šplhačské kvality prokázalo také mnoho dalších francouzských závodníků. V prvním kole většina lezla hodně na jistotu a tedy i relativně pomaleji. Druhé pokusy již byly ale v plném nasazení, čemuž odpovídaly také výsledné časy. Výkonnost francouzských závodníků je nejlépe vidět z celkové výsledkové listiny, kde je možné porovnat jejich časy s výkony našich borců. Hrubým odhadem lze říci, že minimálně 20 domácích závodníků by dalo naše 8 metrové lano za méně než 8 sekund.

Útěchou pro český tým mohlo být **vítězství v soutěži týmů**, kdy se sčítaly časy třech nejlepších závodníků – tedy Aleše Nováka, Štěpána Muchky a Vaška Kotlana. Toto ocenění ale taktrochu patří celému českému týmu a všem, kteří se u nás snaží vytvářet kvalitní podmínky pro šplh, které jsou základem pro dobré výkony.

15 m – První český triumf a malá francouzská tragédie

Po prvním závodním dnu byly nálady v české repre poněkud smíšené. Podmínky pro šplh měly od ideálních hodně daleko a někteří domácí závodníci lezli opravdu skvěle. Před začátkem kategorie na 15 m tak nikdo moc nevěděl, jak to tentokrát dopadne.

Náladu všem naštěstí zlepšil **Aleš Novák**, který usedl pod lano jako první závodník. Jeho první pokus na 15 metrech byl velice vydařený a časem kolem 18,5 ukázal, že na patnáctce to bude lepší. Podstatnou roli zde sehrála také skutečnost, že organizátoři zlepšili systém jištění tak, aby se závodníkům tolik nepletlo pod ruce a nohy jistící lano, a také již tolik nenapínali šplhačské lano. Aleš tak mohl více uplatnit svojí nenapodobitelnou techniku. Jistou roli zde hrála pravděpodobně také skutečnost, že si čeští závodníci po desítce na lano tak trochu zvykli.

Jelikož náš druhý nejlepší závodník Štěpán Muchka kategorii na 15 metrech takticky vynechal (šetřil se na 20 m), dalo se očekávat, že o nejvyšší místa se budou prát s Alešem jen domácí borci, zejména pak vítěz na 10 metrech **Xavier Lepeule**.

V prvním kole Xavier potvrdil úlohu domácího šampióna a za bouřlivého skandování celého Part Dieu překonal Alešův čas a posunul se na první místo. O vítězi závodu na 15 m se tak mělo rozhodnout ve strhující bitvě druhého kola. Druhý pokus Alešovi naštěstí vyšel a bez větších technických chyb dohmátl v novém rekordu závodu 17,36 s. Vše pak záviselo na Xavierovi, který jistě cítil obrovskou zodpovědnost strhnout vítězství na domácí stranu. Do druhého pokusu proto šel ohromně motivován a do šplhu dal úplně všechno. Zhruba u desátého sáhu se však po výrazném přehmatu projevilo zranění pravého ramene a Xavier svůj pokus nedokončil.

Vítězem závodu na 15 m se tak po nervy drásajícím souboji stal Aleš Novák před Xavierem Lepeule, který bohužel díky svému zranění již k dalšímu šplhu na 20 m nenastoupil. Třetí místo se stalo kořistí **Christophera Gerardiniho**, který svým časem 21,81 těsně předstihl své domácí soupeře na 4 a 5 místě.

Při absenci Štěpána měl české barvy na 15ti metrovém laně hájit zejména **Vašek Kotlan**. Také na této délce Vašek nezklamal a předvedl skvělý šplh. Ve svém prvním pokuse ke konci lana trochu tuhnul a čas nebyl nic moc. V druhém kole se ale výtuh kupodivu nedostavil a nebýt velkého prohmatu těsně před cílem, výsledný čas 22,5 vteřin mohl být ještě lepší. I tak Venca obsadil stejně jako na 10 m skvělé 6 místo.

Trojici českých závodníků, kterým se podařilo zdolat metu ve výšce 15 m doplnil palestrák **Marek Pustaj**. Celých patnáct metrů Marek zdolal celkem v pohodě, ale v posledních metrech bylo již převíjen vidět, že síly poněkud docházejí. Druhé kolo Marek kvůli dvacítce vynechal a spokojil se s časem 25,5 s.

Českým smolařem závodu se stal určitě **Martin Kubánek**. Ve svém prvním pokuse se sice ze všech sil doškrábal na dosah dohmatového čidla, ale při riskantním dohmatu se mu podařilo dotknout pouze jeho spodního okraje, které tak jeho čas nezastavilo. Druhý pokus byl bohužel téměř stejný, a tak si musel nakonec místo času do svých závodních statistik zapsat opravdu smolných 14,99 m. Velice podobně dopadl také **Omer Saad**. V prvním kole sice zdolal pouze cca 13m, ale pak všem ukázal, že se nemá nic vzdávat. V druhém kole se hecnul a neuvěřitelně se zlepšil zhruba o 2 metry. Bohužel mu podobně jako Martinovi k zdolání vytoužené délky chybělo jen několik centimetrů.

Celkem zblízka si prohlédl dohmat v 15 ti metrech také **Jirka Kotlan**. V prvním kole Jirka došplhal do 13 m, kde totálně vytuhnul a dál už to prostě nešlo. Druhý pokus byl o něco lepší, kdy mu k dohmatu zbýval tak jeden metr. Z výsledku byl Jirka celkem zklamanej, protože si vzhledem k tréninkovým výsledkům na 15 metrů věřil. Také zde se potvrdilo, že podmínky pro šplh v Lyonu byly poněkud těžší než ty české.

Zhruba do 13,5 metru vyšplhala trojice závodníků **Bojek Šnýdr**, **Ondra Košťák** a **Jirka Tlamsa**. Všichni by se asi ještě vyškrábali o nějaký ten centimetr dál, ale pokud je dohmat několik metrů daleko a naděje na úspěch nulová, tak to už člověk tak nějak vzdá a nejde až na doraz. Možná si spíš měli vzít příklad ze Sádi či Jirky Kotlana a pokusit se ještě pořádně vyhecovat na druhý pokus, který všichni již neabsolvovali. Třeba mohl být mnohem úspěšnější. Patnáctku si z českého týmu ještě vyzkoušeli **Luboš Kopecký** a **Tomáš Ježek**. Oba vyšplhali tak do 11 m, kde pokus při nastupujícím tuhnutí a pohledu na zbývající délku lana raději ukončili.

Při pohledu na výsledkovou listinu je patrné, že velký počet francouzských závodníků dokázalo 15 metrů lana zdolat ve výborných časech, mnozí pod hranicí 25 vteřin. Navíc je nutné ještě zdůraznit, že minimálně 10 dalších borců své pokusy ukončilo opravdu jen 10 – 20 cm před dohmatem a stejný počet tak maximálně do jednoho metru před cílem. Pro porovnání jen připomínáme, že z českého týmu se do 14 metrů nedostali ani někteří závodníci s osobním rekordem na 8 metrech kolem 7 vteřin. Potenciální počet kvalitních závodníků je ve Francii tedy opravdu veliký.

20 m – ultimate rope climbing in Lyon

20 metrů lana se v dosavadní historii lyonského závodu podařilo zdolat pouze dvěma domácím borečků. V prvním ročníku byl úspěšný Xavier Lepuele s časem 48 s, minulý rok pak Eloy Wilfried za rovných 33 vteřin. Vzhledem k výsledkům z prvních dvou dnů závodu a zranění Xaviéra se dalo čekat, že tentokrát má na zdolání magických 20 metrů šanci tak maximálně 5 závodníků. Naší nadějí byli samozřejmě zejména Aleš Novák se Štěpánem Muchkou. Také Marek Pustaj s Vencou Kotlanem ale nebyli úplně bez šance. Z domácích závodníků měl šanci na úspěch zejména

obháje rok starého vítězství Eloy Wilfried a také několik dalších závodníků, kteří celkem bez problémů vyšplhali 15 metrové lano.

Kategorii na dvacítce zahájil svým pokusem tradičně **Aleš Novák**, který jasně všem ukázal, že dvacet metrů pro něj není žádný problém a dohmátl v neuvěřitelném čase 25,85 vteřin. Celý svůj pokus, zakončený klasickým dlouhým dohmatem, jel téměř ve stejném tempu a bez výrazných technických chyb. V druhém kole sice již čas nezlepšil, což mu ale vůbec nemuselo vadit. Po úspěchu na 15 metrech si tak odnesl triumf i z poslední kategorie. Druhé místo obsadil podle očekávání **Štěpán Muchka**, který za Alešem zaostal zhruba jen o jednu sekundu. Také Štěpán lezl velice pěkně a nebyť

mírného zpomalení v posledních dvou metrech, vítězem by byl možná právě on. Svým druhým místem s časem 27,09 vteřin se i tak výrazně zapsal do historie Lyonského závodu.

Po prvním kole se zdálo, že stupně vítězů nebudou tentokrát plně obsazeny. Většina domácích závodníků totiž své pokusy ukončila někde mezi 16 a 18 metrem a jen někteří se k cílovému čidlu přiblížili o kousek blíže. Proto také ani nikdo moc nedoufal, že by mohl někdo ještě v druhém kole vyšplhat opravdu až nahoru. Nakonec se to přeci jen jednomu z nich podařilo. Zachránce pelotonu domácích závodníků se stal **Jérome Delcroix**, který s neuvěřitelným odhodláním dohmátl v čase 40,93. Ze svého úspěchu měl velkou radost nejen on, ale i početní domácí fanoušci.

Další dva zástupci českého týmu v královské kategorii na 20 metrech **Marek Pustaj** a **Vašek Kotlan** bohužel své pokusy ukončili někde mezi 16 a 17 metry a asi poprvé zjistili, jaké to je v závodě nezdolat celé lano. Markovi tentokrát nepomohla ani důkladná psychická příprava, ani velké množství zkonsumovaných stimulantů (2x kofeinová tableta, 1x speed8, 1x Red Bull). K druhým pokusům oba borci bez naděje na úspěch již nenastoupili.

Celou akci s názvem **The Ropeclimbing Lyon 2007** lze z pohledu české výpravy hodnotit jako velice vydařenou. Povedlo se nám výrazně promluvit do výsledků závodu a prezentovat světu český šplh. Ještě větší úspěch lze ale hledat v navázání přátelských vztahů s domácími organizátory a závodníky, z nich by mnozí velice rádi zavítali na některý závod v České Republice. Sám francouzský šampion Xavier Lepeule po shlédnutí fotografií a videí z českých Velkých cen na pozávodní oslavě prohlásil, že si snad nechá dát české občanství, aby mohl u nás pravidelně závodit. Déle se vyjádřil, že by se velice rád přijel jako závodník podívat na vrchol letošní sezóny – Mistrovství České Republiky ve šplhu, kde ho jistě velice rádi uvidíme.

Lyonský závod se pro mnohé stal novou motivací do tréninku a na příští ročník jistě všichni v ještě větším počtu pojedou s cílem zlepšení letošních výkonů, zejména pak zdolání bájně výšky 20 metrů. Doufejme, že se příští rok k Alešovi a Štěpánovi přidají další čeští i francouzští borci a závod bude mít ještě lepší úroveň než ten letošní.

jt

Výsledky závodu (zatím pouze v omezené podobě)

10 m

Celkově (též kategorie 25 – 34 let)

1. Xaver Iepeule – 9,83
2. Štěpán Muchka – 10,41
3. Eloy Wilfried – 10,??
4. Aleš Novák – 10,96

Dále bez pořadí:

- Vašek Kotlan – 11,37
- Martin Kubánek – 12,37
- Ondra Košťák – 12,5
- Marek Pustaj – 13,5
- Jirka Kotlan – 13,6
- Omer Saad – 14,5
- Jirka Tlamsa – 15,92
- Bojek Šnýdr – 16,27
- Ivan Skaloš – 18,0
- Luboš Kopecký – cca 22,0
- Tomáš Ježek – cca 24,0
- Luděk Dlouhý – cca 8 m
- Pavol Niezgodzký, Káťa Pilařová – cca 6 m

Kategorie 18 - 24 let

1. Aleš Novák – 10,97
2. Vaclav Kotlan – 11,37
3. Reyne Water – 11,54

Kategorie 35 - 44 let

1. Halbout – 13,46
2. Yvon Laporte – 15,01
3. Damien Guillot – 21,31

Kategorie nad 44 let

1. Raymond Moinel – 13,46
2. Zábaj Šnýdr – 16,27
3. Georges Daudu – 17,82

15 m

Celkově

1. Aleš Novák – 17,36
2. Xaver Lepeule – 18,27
3. Christophe Gerardin – 21,81

Dále bez pořadí:

- Vašek Kotlan - 22,5
- Marek Pustaj - 25,5
- Martin Kubánek – 14,99 m
- Omer Saad – 14,95 m
- Jirka Tlamsa, Ondra Košťák, Bojek Šnýdr, Jirka Kotlan – cca 13,5 m

Kategorie 18 - 24 let

1. Aleš Novák – 17,36
2. Christophe Gerardin – 21,81
3. Guillaume Marziou – 21,82

Kategorie 25 - 34 let

1. Xavier Lepeule – 18,27
2. Eloy Wilfried – 22,5
3. Rénaud Lemonier – 23,79

20 m

1. Aleš Novák – 25,85
1. Štěpán Muchka – 27,09
2. Jérôme Delcroix – 40,93

Dále bez pořadí:

- Vašek Kotlan – 17,5 m
- Marek Pustaj – 17,0 m